

Зі святань

СИМФОНІЯ ВЕСНИ

МАКІ ЧЕРВОНІ У РОСАХ ТРАВНЕВИХ
ЗНОВУ ЦВІТУТЬ НАВКРУГІ.
ЗНОВ ПЕРШОТРАВЕНЬ В КРАСІ КУМАЧЕВІЙ
СНОВІЯВ СЕРДЕЦЬ БЕРЕГІ.
БУЛИЦІ РІДНІ, НІВНІ КОХАНІ
В СОНЯЧНІСТЬ СЯТА ВДЯГЛИСЬ. —
СЕРЦЕ ЛЮДИНИ В ПРОБУДЖЕННІ РАННІМ
РВЕТЬСЯ В ОЗВУЧЕНУ ВІСЬ.
СТІЯ ПОЛУМ'ЯНИЙ РУКИ РОБОЧИ
В ПЕРШИХ КОЛОНАХ НЕСУТЬ —
З НИМ МИ ДО СОНЦЯ ВИХОДИЛИ З НОЧІ,
СВІТЛУ ТОРЮЧИ ПУТЬ.
ЛЕНІНСЬКА ВІРА, ЛЕНІНСЬКА ПРАВДА
З НАМИ НЕЗМІННО В СТРОЮ —
В ПРАЦІ НАТХНЕННІЙ СЛАВИМО ЗАВЖДИ
РІДНУ ВІТЧИЗНУ СВОЮ.
З СОНЦЕМ У ТИХ НЕ БУВАЄ ПРОЩАННЯ,
ХТО ВІЧНУ МЛУ ПЕРЕМІГ.
...СЛАВСЯ, СИМФОНІЄ ПЕРШОГО ТРАВНЯ,
В ЩЕДРОСТІ ВЕСЕН НОВИХ!

Михайло РОДИНЧЕНКО.

Всі, всі, як один, комсомольці фабрики склали Ленінський залік. Атестація завершилась успішно. І це принесло нам радість напередодні свята Першотравня, додало сили, і ще жвавіше пішла робота. А робота у нас чима-

КРАСУ

НЕСЕМ

РОБОЧИМИ

РУКАМИ

ленька і відповідальна, бо даємо людям буровугільний брикет — тепло для житла...

...У кінці березня прибув до нас на практику студент Олександрійського індустріального технікуму Володя Цветков. З цієї восьмимісячної практики починалася робоча біографія Володі, готувався юнак одержати документ, котрий видається раз на життя, — трудову книжку.

З такої нагоди електроцех влаштував свято. Всі робітники зібралися, і побачив Володя сім'ю, членом якої стає, Трудову книжку

юнакові вручив директор фабрики Петро Гнатюк. Подрузів, привітав секретар партійної організації Іван Сергійович Юр'єв, ім'я якого інструмент підписав начальник цеху Володимир Корнійович Панащенко — користайся ним ти бережи як реліквію. А ми вітали квітами.

І сказав Володя: — Квіти мамі занесу...
Заніс, Мама дзвонила, мама дякувала — син дуже схвальований, син, може, вперше по-справжньому зрозумів, яке то горде ім'я — робітник. А ще побачив син, з ким мине його практика, з якими людьми ступатиме він вранці за двері проходної.

Пройде Володимир Карнаух, молодий комуніст, рекомендований у члени КПРС комітетом комсомолу. Токар, всі найскладніші роботи доручають йому. Люда Марченко, лаборант, член фабричного комітету комсомолу, недавно повернулася з подорожі по Закарпаттю — премійована путівкою. Машиніст транспортних машин і механізмів Саша Семенов, перша прийняла особистий комплексний план, заклікала всіх до навчання і сама навчається у школі робітничої молоді...

Довідається Володя Цветков, що не йому одному — такі почесні, така урочистість. Восени торік по-святити в робітники 12 юнаків, усі працюють, хіба тих нема нині, котрі призвані до Радянської Армії. А від того, що для всіх, ціна по-святити не зменшується, вона росте, бо думається молодим: оце ж яка наша сила...

Навчає практиканта електрослюсар Олександр Гузовський, молодий, та бувалий. Взагалі ж то є у кого навчитися. Більше волонтери

робітників працює на фабриці понад 15 років. Досвідчені, патріоти свого підприємства, ревно оберігають його честь. Вже давно фабрика передала один цех іншому підприємству, але випуску продукції не зменшила. План першого кварталу другого року п'ятиріччя виконаний на 107,2 процента.

Ось у яких людей наахвистається молодь працювати, дерзати, дружити. Познайомиться Володя Цветков з Валерієм Шакуловим. Валерій — зі школи на фабрику. Прийшов учнем шліфувальника до Юрія Георгійовича Малецького, одного з кращих робітників на заводі. А сьогодні має кваліфікацію шліфувальника четвертого розряду (робота ж ця, мушу сказати, дуже складна), та ще й закінчив курси шоферів.

Сорок два комсомольці на фабриці, сорок два ентузіасти. На виробництві — передові, на клубній сцені — завзяті, у дружбі — вірні.

Л. СПІЧКА,
секретар комсомольської організації Байдаківської брикетної фабрики.
М. Олександрія.

Рік видання XIII.

№ 53 (1533).

ПОНЕДІЛОК

1

ТРАВНЯ

1972 р.

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

РАПОРТУЄМО
ПЕРШОТРАВНЮ

УРЯДОВЕ ЗАВДАННЯ ВИКОНАНО

У ливарному цеху сірого чавуну ще 21 квітня робітники розраховували з урядовим завданням на весняний період. Виступивши з ініціативою — до дня народження В. І. Леніна виготовити повністю литво на 13600 кукурудзяних і 4000 бурякових сівадок, колектив цеху з честю дотримав слова. Разом з усіма тут дбали про достроковий випуск посівних машин комсомольсько-молодіжні бригади формувальників, очолювані Олександром Кириченком, Володимиром Беседою та Іваном Бон-

даренком. Хлопці щодня виконували свої виробничі норми не менше, ніж на 145 процентів, а в бригаді Івана Бондаренка цей показник найвищий — 156 процентів.

В соціалістичному змаганні за дострокове виконання урядового завдання брали участь всі комсомольсько-молодіжні колективи заводу, всі молоді робітники. Вже на другий день після повідомлення з ливарного цеху сірого чавуну радісна звістка прийшла і від ковалів. В заводком комсомолу приніс рапорт про задух останніх заготовок для термінових сівадок бригади комсомольсько-молодіжної бригади Геннадій Брайдовський. Члени передового колективу Олег Тарковський, Василь Букаський, Анатолій Васильєв, Володимир Михайленко, Василь Кириченко, Іван Горбатенко зі своїм бригадиром по-ударному працювали в останні дні. Майже дві норми щодня — такий темп роботи кожного з них.

Кілька днів тому трудові рапорти про завершення відповідального урядового завдання надійшли в заводком комсомолу від усіх 22 комсомольсько-молодіжних бригад і екіпажів.

С. ВИШНИЦЬКИЙ,
заступник секретаря заводком комсомолу ордену Трудового Червоного Прапора заводу «Черво-на зірка».

ВИРІШИЛИ ТВЕРДО

Під девізом: «П'ятиріччя — ударну працю, майстерність і пошук молодих!» працюють дівчата нашої комсомольсько-молодіжної групи. Кожна з одинадцяти починала цей рік, маючи високе і почесне звання — трюхтисичниця. Нелегко було його здобувати, але вирішили дівчата твердо: завойованих в труді позицій нізащо не здавати.

Рішення групи стало законом для нас, і турбувалися про високі надой, не чекаючи тепла й зелених кормів, ще взимку. За перший квартал року середній надій по фермі на кожну корову досяг 665 кілограмів. А мої подруги Варвара Пахомова і Лідія Ховрашук за квартал надодли найбільше. Варя — від кожної корови своєї групи по 990 кілограмів молока, Лідіа — 847.

Хороші справи на фермі і зараз — ростуть надой. В ці дні кожна доярка одержує від корови по 10 і більше кілограмів молока. Успіхи дівчат — то ділова заявка про те, що наші соціалістичні зобов'язання на 1972 рік виконаємо обов'язково.

Надія МАКСИМЕНКО,
групкомсорг комсомольсько-молодіжної групи молочнотоварної ферми колгоспу «Перше травня» Маловисківського району.

ТРАВНЯ

ПЕРЕМОГА ШАХТАРІВ СВІТЛОПІЛЬСЬКОЇ

В робочому календарі Світлопільської шахти знесена суттєва поправка — бригада проходників, очолювана комуністом Іваном Хворостинином, Перше травня зустрічала раніше строку.

Члени колективу, відомого в Олександрійщині своїми трудовими досягненнями, чотиримісячний план проходки штрків виконали із значним випередженням графіка.

Робітники ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка» зібралися в передсвятковий день на урочистій збірці. Цех одним з перших доповів про виконання державного завдання. Серед переможців соціалістичного змагання цеховиків. В день річниці Ілліча молоді виробничники рапортували про виконання державного завдання. Кращим бригадам і відділкам вручено перехідні Червоні прапори та перехідний Червоний прапор.

На фото: начальник ковальсько-пресового цеху І. Г. ЛІТВИНЕНКО вручає перехідний Червоний прапор старшому майстру загоняльного відділку В. С. ВІНОГРАДОВУ.

Фото В. КОВПАКА.

НАЙВИЩІЙ ПОВЕРХ МАШИНОБУДІВНИКІВ

РАПОРТУЄМО
ПЕРШОТРАВНЮ

Наш групкомсорт Микола Сімбаба днями доповів у комітет комсомолу, що кладка п'ятого поверху закінчена. А це значить — підемо з будівництва гуртожитку для червонозорівців на новий об'єкт значно раніше, ніж передбачалось.

Ми знаємо, як чекають майбутні новосели наші будинки, і не дуже заважали на погодні умови. Навіть у найлютіші морози муляри не відсидавали з «побутовці». А з приходом весни темпи роботи значно прискорились. Лише в минулому місяці бригада виклала два поверхи. По-ударному працювали і в передсвяткові дні: при нормі 1,2 кубічного метра кладки кожен давав 1,8—1,9. Кращими

серед нас одностайно визнаємо Зіну Шевченко, Миколу Сімбабу, Ростислава Подчиненка, Ольгу Ярову, Миколу Пархоменка.

Напередодні Першотравня нам вручили перехідний Червоний прапор комітету комсомолу тресту. Це — нагорода за перше місце в соціалістичному змаганні першого кварталу, коли колектив досяг середнього місячного нормовиробітку 149 процентів, зекономив 8 тисяч штук цегли. Ми щиро радіємо своєму успіху.

В. КУЧЕРЕНКО,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади мулярів будівельного управління «Машбуд» тресту «Кіровоградпромбуд».

В ПОХОДІ— З ЧЕРВОНИМИ СТЯГАМИ

В обкомі комсомолу відбулась прес-конференція для журналістів молодіжних редакцій: радіо, телебачення, обласних газет «Кіровоградська правда» та «Молодий комунар». Завідуючий відділом пропаганди обласного комітету комсомолу В. Д. Мішур розповів про підготовку до обласного зльоту учасників Всесоюзного походу по місцях бойової і трудової слави радянського народу.

Шість років тому розпочався Всесоюзний похід червоних слідопитів. Шістдесят тисяч молодих кіровоградців пройшли славними дорогами батьківської мужності. Вони зустрілися з ветеранами воєн і праці, опорядкували та прикрасили тисячі могил героїв, встановили десятки меморіальних дощок.

Влітку закінчується третій етап походу. А 7—9 травня в Кіровограді відбудеться обласний зліт його учасників. Він присвячується славній даті — 50-річчю утворення Союзу РСР. 400 делегатів зльоту пройдуть факельним походом вулицями міста, покладуть гірлянди слави на могилу Невідомого солдата на братському кладовищі в кріпосних валах, віддаючи тим вічну шану визволителям землі нашої.

Вони посадять в обласному центрі алеї Слави біля могил загиблих, зустрінуться з родинами фронтовиків, прийдуть з концертами в госпіталь ветеранів війни, відвідають музеї.

А у військово-спортивному таборі біля села Федорівки під час зльоту буде проведено воєнізовану гру. Юнаки та дівчата складатимуть залік з фізичної та військово-технічної підготовки за програмою нового комплексу ГПО.

Обласний зліт учасників третього етапу походу по місцях бойової і трудової слави радянського народу завершиться великим концертом у зеленому театрі парку імені В. І. Леніна.

Н

АДУХМЯНЕНЕ пахощами молодого квіту над степом віялось літньою весні. І світло пологого тихого дня палало в просині знайомих серпанків. В усій цій красі й дивови

вості йшли радісні люди, задивляючись на щедрість, яку подарувала їм ніза. Йшов полем молодий сіяч Віктор Дегусар, йшов голова колгоспу Іван Владов. А з ними — дорогий гість з далекого болгарського містечка Балчика Антон Паунов. Поруч — що цілий гурт людей, які доглядали цю землю, засівали її зерном-золотом.

— На круг такої пшениці щорічно маємо більше двохсот пудів, — значимо підкреслює Владов. — А цього літа ще п'ятдесят добавиться. «Безоста» тепер у нас в неабиякій шані.

А колгоспний пенсіонер Семен Федорович Стойков, який оце вийшов з села, граючи на гайді, зауважив:

— Насіння справді гоже. Але так плекати землю раніше ніхто не вмів, як зараз. І тільки тому колосочки вишодять на ній, як з живої водиці.

Паунов теж бувалий хлібороб, керівник сільськогосподарського кооперативу. Тож йому зрозумілі ці монологи без фраз агрономічної термінології. Він обводить ниву завороженим поглядом і каже:

— Будуть у вас багаті обжинки. А в нас італійський сорт пшениці тільки по двадцять центнерів видав, хоч і зветься він «Високоврожайний».

— То візьміть нашого насіння, — доброзичливо озвався колгоспний агроном Федір Бобов. — І тоді ви теж матимете такий коровай...

— О, нам же не один пуд його треба — сімсот пшеницю майже на чотирьох тисячах гектарів.

— Скільки треба, стільки й отримаєте. Для друзів, що в нашої змозі, оддамо. В кожному колгоспі запропонують свою послугу.

А потім — знайомство з селом. Йшли вулицями Доброго, мов на святковій демонстрації — з піснями, урочистим маршем духового оркестру. Іван Владов, споглядаючи довкола, казав:

— Ось тут збудуємо нову школу, а тут дитячий комбінат, за садком — спортивний комплекс. А біля Палацу культури парк з'явиться. Звідси почнеться нова перія будинків для колгоспників — типових, за найкращими проектами...

Паунов теж з утіхою:

— Виходить, село справжнім містом стане.

— Невдовзі.

— А ви приїдьте та подивіться, як ми будемо. Може й переймає щось...

ЧЕРЕЗ кілька місяців — зустріч друзів в Балчику. Хлібороби колгоспу «Дружба», приїхавши в Толбухінський

Дарунок—новий Палац культури

Напередодні свята трудящі Кіровограда одержали чудовий подарунок — Палац культури імені 50-річчя Союзу РСР.

На чотирьох його поверхах глядачівий зал на 500 місць, бібліотека з читальним залом, спортивний комплекс, кімнати для занять гуртківців, буфет та гардероб, затішні фойє, холи.

Виступаючи на урочистому відкритті Палацу, завідувач відділом комунального господарства Кіровоградського обласного Е. П. Рейзлік подякував архітекторам і будівельникам.

На відкритті Палацу культури імені 50-річчя Союзу РСР були присутні заступник голови Кіровоградського обласного Е. М. Чабаненко, перший секретар Кіровоградського міським К. П. Укріпін І. П. Валявський та голова міськвиконкому Б. Г. Токошій.

округ, теж не без задоволення спостерігали, як господарюють трудівники кооперативу «Стефан Каранджа». І якщо то була радість, коли побачили, що місцеві механізатори виводили в поле радянські «Беларуси», комбайни, сіялки, які виготовлені на кіровоградському заводі «Червона зірка». Ось вже й «Безоста-1» посіяли... Цікаво, як зона виродить на цій землі...

Побачення в Доброму

Після жнив друзі з Балчика повідомили в Добре: «На гектері виродило по 38 центнерів. А італійський сорт підвів — зібрали на круг лише по 26...»

Через рік іще новина: «Сорок два центнери маємо». Потім ще більша вістка: «Зібрали по 52...»

З доброю заздрістю були колгоспники колгоспу «Дружба», дізнавшись з листа болгарських товаришів, що вони за рік від кожної корови отримали близько семи тисяч кілограмів молока. Отже, механізми з України стали в пригоді і на тваринницьких фермах. Саме завдяки впровадженню комплексної механізації зросла продуктивність корів...

ІВАН КАЛІНІЧЕНКО нещодавно був комсомольським ватажком. Потім — головою сільради. А сьогодні двадцяти-восьмирічний молодий комуніст секретар партійної організації колгоспу «Дружба». Йому теж довелося побувати на болгарській землі, бачити, як господарюють хлібороби кооперативу. В Івана теж у Толбухінському окрузі є чимало близьких друзів, він постійно листується з ними.

Але сьогодні він тримає особливий поштовий пакет — в ньому колективний лист трудівників Балчика в село Добре.

А ще телеграма — вітання з Першотравнем. Болгари розповідають про успіхи в праці, про зміни в своєму містечку...

Калініченка обступили сільські активісти. Прочитавши лист од друзів, взяли-

ся обмірковувати їм відповідь. Згадали молодого механізатора Віктора Дегусар, який під час посівної щодня на 2—3 години раніше завершував зміне завдання, гомоніли про комуністичний суботник, на якому, тільки упорядковуючи село, збільшили відрахування у фонд п'ятирічки майже на тисячу карбованців. Не забули і про комсомольського ватажка молоді колгоспу Валю Заболотну, в якій в святковий Першотравневий день весілля...

Прийшов Микола Діцун — завідувач Будинком культури, один з ініціаторів створення в селі краєзнавчого музею. Він заговорив про готування до північного ювілею утворення СРСР. Не без здороження згадував про тематичні вечори, присвячені кожній союзній республіці.

— Обов'язково треба написати в листі, що в нашому колгоспі працює узбек Уран Хатамова зі своєю дружиною. Гаряча людина, гарний трудівник. Чули, як він пристрасно говорив про нашу єдність?

Іван Калініченко робить перші записи. В них про те, що вже з поля повернулись сіваці, які надійшли мати в цьому році на гектарі близько тридцяти п'яти

центнерів пшениці, про сільський фестиваль народного мистецтва, вечори дружби в Будинку культури. А ще в тих словах вдячність за експонати, надіслані з Балчика для краєзнавчого музею...

Але перш, ніж одіслати листа в Болгарію, хлібороби Доброго несли до поштового відділення телеграму: «Вітаємо з Першотравнем!»

...Вони юрмились у сквері біля Будинку культури. Це ті, хто завчасно з'явився з сівою, хто заводить хліборобам будинки, прийшли дівчата з тваринницького містечка. Навіть виконавелька дитячого садка Тамара Медяник привела сюди своїх хлоп'ят.

З відчиненого вікна озвалася гайда — чарівний болгарський інструмент, про якого й досі не забувають у Доброму. Озвалася дівоча пісня. То готувався до Першотравневого концерту ансамбль «Другарке», то завершували свою програму «Друзів зустрічемо в степу» члени колгоспної агіткультбригади. А малюки з дитячого садка теж хочуть порадувати своїх батьків дзвінкою піснею. Після перерви на сцену аийшли танцюристи — хлопнула мелодія «Добрицької хорі».

...Селом несло літньою молодію авені. Селом лінула пісня про найвище чуття вільної людини — дружбу і єдність. Село готувалося до свята...

Михайло ШЕВЧУК.

Вільшанський район.

На знімку: вихователка дитячого садка МАРІЯ ТОНЧЕНА і ТАМАРА МЕДЯНИК, учасниці ансамблю «Другарке».

Фото В. КОВПАКА.

„ХОЧЕМО МИРУ“

● **АДІС - АБЕБА**, (ТАРС). У столиці Ефіопії завершила свою роботу візна сесія комітету ООН по деколонізації, на якій було прийнято важливі резолюції, спрямовані на визволення континенту від расистсько-колоніальних режимів.

Комітет ООН по деколонізації прийняв рішення щодо розширення моральної і матеріальної підтримки національно-визвольних рухів і засудив расистсько-колоніальні режими та їх посібників.

● **ХАНОН**. (ТАРС). Бійці НЗСВ у провінції Біндіні 25 квітня звели з строю 3-й батальйон 40-го піхотного полку сайгонських маріонеткових військ в районі Лайкхана. У провінції Барія 24 квітня південнов'єтнамські патріоти провели успішний наступ на військову базу Диктань, завдавши протизникові значних втрат у живій силі і техніці.

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

НЕОФАШИЗМУ: НІ!

В юнаків та дівчат Італійської комуністичної федерації молоді нині відповідальна-вора. Вони беруть активну участь в підготовці дострокових виборів у парламент, які призначені на 7-8 травня нинішнього року. У великих містах, промислових селищах та сільській місцевості комсомольці вивішують плакати та транспаранти з лозунгами комуністичної партії, організовують зустрічі зі своїми ровесниками, роз'яснюючи їм завдання комуністів у боротьбі за невідкладні соціальні перетворення в інтересах усіх трудящих. Вони виступають за реформу системи шкільної та університетської освіти, що має зробити її доступною для молоді з трудових прошарків населення.

Під час передвиборної кампанії тисячі комсомольських активістів роз'яснюють молодим виборцям, чому в Італії — країні розвинутій в промисловому відношенні — є більше півмільйона безробітних, чому населення південних областей ледве живе, чому там бракує лікарень, шкіл, дитячих садків та ясел. Молодіжні агітатори на конкретних прикладах показують, як правлячі кола країни проводять політику, чужу широ-

ким трудовим масам, як нахабниють неофашисти, до яких хитро-ців вдається буржуазна преса, щоб очорнити в очах рядового виборця ліві сили.

Згідно конституції Італії у виборах в палату депутатів можуть брати участь громадяни Італії, які мають 21 рік, а в сенат — особи, котрим виповнилося 25 років. Враховуючи це, значну частину виборців складає молодь, яка трудиться на фабриках і заводах або навчається в навчальних закладах.

У лавах італійського комсомолу нині нараховується 100 тисяч юнаків та дівчат, які є активними помічниками комуністів. Напередодні парламентських виборів керівництво Італійської комуністичної федерації молоді опублікувало диям документ, в якому поставило завдання перед своїми членами. Керівництво ІКФМ закликала їх ще активніше включитися в боротьбу по організації мітингів та маніфестацій, розповсюдженню друкованих видань ІКП та ІКФМ.

Д. СТЕПАНЧЕНКО,
кор. ТАРС.

Рим.

Разом з робітниками кіровоградського заводу «Укрспільгосптехніки» на святковій демонстрації вийдуть сьогодні і ці молоді люди, що закохані в пісню. Більшість з них співає в народному хорі, який ось уже кілька років успішно виступає на самодіяльній сцені.

Фото В. КОВПАКА.

ДО ПОРТРЕТА СУЧАСНИКА

— Йдете до тракторного парку другого відділка, там і довідаєтесь, де працює Лєоня Кравченко. Одно знаю: він у полі, — сказав секретар партійної організації М. Г. Ткаченко.

А степ дощу просив, і небо дощ обіцяло — затуманилося, огортаючи степ, ховаючи далину і тим ще більше підкреслюючи безмежжя простору, там і сям немов зависли, не маючи під собою тверді земної, грудки дерев, табуни хат. Коло будинку механізатора стояв Павло Якович Кохно, той Павло Якович, котрий двадцять п'ять літ керує бригадою механізаторів. Стояв, дивився перед собою. Чи то у просторі, чи то на червоне полотнище прапора — свіже, переможне, здавалось, не щогла його підносить, а воно зводить щоглу, живе, як пульсуюче серце.

— Туди он подався Кравченко, — махнув рукою. — Аж ген за Гусів хутір... А прапор нині за Лєоню піднятий. Табличка, бачите, так на табличці написано, що за Лєоню.

— Значить, добрий він у вас механізатор?

— Що добрий, то добрий. І Альоша Мізерний, і Віктор Удод.

— З ними змагається Кравченко, випереджає їх?

— Нині випереджає, хлопці. Найбільше засіяв. Та то в сім'ї перший, а змагається з Удодом не тільки в сім'ї треба. Віктор шість років на одному тракторі без капітального ремонту. Клас! Клас. Машина й досі — як нова... Заїдьте до господи, посадьте, тим часом покличемо агронома, з нею й поїдете в степ.

Посідали, розговорилися з обліковцем. Василь Арсентійович Дворник давньою в бригаді і механізаторів знає, як рідних своїх.

— За Лєоніда Кравченка, — сказав, — поручусь. То такий тракторист вправний... Що говорити — діла говорять. Оце ж учора який клін соняшником засіяв! 20 гектарів. А норму має 15 гектарів. То такий, що не простоїть,

хвилини не згаїть, не гонитиме машину — у нього МТЗ-50 — задля прогулянки. Оце ж вам найкращий показчик дисципліни — зекономив за той рік 480 кілограмів пального, економить гуму, кошти на ремонті. Недарма премію дали.

Гомонять про добрих людей в колгоспі. Хто словом гарним спом'яне їх — не проміне Кравченка; як офіційно відзначають — не забудуть Кравченка. У райкомі комсомолу пам'ятають, четверте місце займає серед молодих сівачів району.

— Оце ж і Катя, — спохватився Василь Арсентійович, як зайшла дівчина до конторки. — Катерина Кириченко, відділковий наш агроном.

Молода, два роки працює, після училища. А відгуки он які — знаючий спеціаліст, степ — її світилиця. Останнє найбільше до вподобу людям степу, хліборобам: що Катя, комсомолка Катя, «наш відділковий агроном» щиро любить і шанує поле. Чи зранку, чи звечора, а там її шукай, де орється сіється. Поталанило Каті на голову колосп, хоч суворий Михайло Лук'янович Складар, та науку добру дає, у нього навчився хазяїнувати, а як не йде наука, то краще сам їди з усіма вітрами... Майже всі спеціалісти у колгоспі — люди молоді. Може тому, що колись Михайло Лук'янович очолював райком комсомолу; може глибока віра в молоді сили спонукає прихилити юнь і самому хилитись до неї; може хочеться зміну старшому поколінню підготувати вдатну, надійну... Як би там не було, не одними господарськими інтересами керується голова, приймаючи до колгоспу випускників технікумів і вузів. Зоотехніки, агрономи, головні та рядові, — ті, про яких комсомольські працівники ще не кажуть: колишні наші.

Усім їм поталанило, що ділова людина кермує в господарстві. Лєонід Кравченко знав, куди повертася після військової служби, не тягло в далі дальній, а туди, в Придніпров'я, де балки глибокі, степи широкі, мама в саду колгоспному порадиться, суворий та справедливий голова керує.

— Тихий, спокійний, неговіркий Лєоня, — казала, як сіли в машину, Катя Кириченко, «наш відділковий агроном» і член комітету комсомольської організації колгоспу. — Комсомолец стараний, браку за ним ніколи не буває.

Біжить машина Перешейком, коло лісу Опарне, завертає ліворуч і вибирається на крутий схил. Далі — Сорочим Яр, довгою балкою, поки не добереться до покинутого людьми маленького хутирця, прошигнеть кризь нього і вискочить до шовковичного саду.

Вранці тією дорогою проїхав тракторист Лєонід Кравченко з сім'янином. Ілля Микитович Різник, досвідчений механізатор, працює комбайнером, а це на деньок підмінив Станіслава Зінченка, захворів Стась, а сіті треба, кінчали того дня, колгосп першим у районі обсіявся. Іхали через Перешейок, коло Опарного, Сорочим Яр. Щось собі думав Лєоня Кравченко, тракторист. Чи так, як я? Озимина гарна — чи не він сіяв? А балка здається безкінечною, вдалині зникає виднокруг, думкам настільки ж просторо, як пташині в небі. Думу думав молодий хлібороб, коли їхав тією дорогою, думав, бо не міг не думати, бо хлібороб завжди сам із собою бесідує. Яку думу? Стрінемося — запитаю.

Хочеться уявити себе на місці молодого механізатора, у тендітній билинці, у квітванні яблуні, у подихах вітру прочитати ту думу. Чия земля навкруг? — Моя... Хто ти? — Господар землі. Де твій рід? — На цій землі. Куди їдеш? — Землю засівати. Чи не втомився? — Сила землі могутня... Ні про що не питаймо, тільки про одне: яку думу передумав, їдучи через Перешейок, коло Опарного, Сорочим Яр...

Якраз коло шовковичного саду завертає трактор. Невисокий, худорлявий, загорілий тракторист, — кепка в клітинку, зім'я у руці, чуб руський, — зіскочив на землю, Лєоня, котрий не любить зупиняти машину. Лєоня, котрий протягом тижня засіяв 192 гектари соняшником та кукурудзою на силос. Зараз я його запитаю...

— Ну як?

— Нормально. Поки на обід, то й впраємо оцей дев'ятигектарний клинець.

І. БЕЗДІТНИЙ.

Колгосп імені Щорса
Онуфріївського району.

КІРОВОГРАД. Друга черга багатоповерхового будинку на розі вулиць Гоголя і Володарського готова прийняти новоселів. Весняне сонце заглядає в простір кімнати, ось-ось мають під'їхати грузовики — подвір'я сповниться гомоном і радісною метушнею, в квартири приїдуть їх господарі — працівники облуправління сільського господарства. Новоселів люди відзначатимуть в святковий день Першотравня.

Фото В. КОВПАКА.

ПІОНЕРИ — 50

МЕТА В НАС ОДНА

Ми, піонери, з нетерпінням чекаємо до себе на збори загонів тих, хто своїми робочими руками підніс славу Вітчизни. Бажані гості вони в піонерській дружині імені М. Панаріна Знаменської СШ № 6. Ближче червона дата в нашій піонерській історії. Праця і героїчні подвиги тих, хто колись носив червоний галстук, доносять до нас відгомін буремних і неспокійних днів.

Піонери різних поколінь. Ці зустрічі завжди хвилюють і нас і наших гостей. Особливо запам'ятався нам розмова з першою старшою піонерською дружиною імені М. Г. Трубіною, яка зараз вже неспіонерка. Світо бережемо ми пам'ять і про перших піонерських ватажків, заслужених людей нашого селища В. П. Іванова, А. Д. Самофалова.

Майже щоденно в загонах відбуваються зустрічі з героями праці, знаними людьми, з першими піонерами. В штаб дружини надходять нові матеріали по створенню літопису піонерської організації нашої школи. Піонери 4-А класу захопили безсмертний подвиг нашого народу у Великій Вітчизняній війні. Вони дистуються з музеєм Брестської фортеці. Надходять листи на ім'я цього загону і від комсомолки Валентини Ніколатової-Герасюкової.

В кожному загоні піонери, крокуючи маршрутом «Моя Батьківщина — СРСР», вивчають історію піонерського руху. Багато цікавих листів одержують загопи 5-Б, 6-Б, 7-А класів від своїх ровесників з Латвії, Литви, Естонії, Білорусії та інших республік. Читасмо ми ці листи і вітаємося єдністю, спільну мету і прагнення всіх наших лейпів Радянського Союзу.

Ми ідемо назустріч піонерському ювілею. І запам'ятаймо, що кожне піонерське покоління, рівняє крок на своїх батьків. В праці і навчанні прагнемо бути гідними старшого покоління.

О. САФРОНОВА,

голова ради дружини ім. М. Панаріна СШ № 6,
селище Знамянка.

ДО ТИЖНЯ
ПАМ'ЯТІ ГЕРОІВ

Цього листа до редакції надіслав гвардії підполковник Нуриман Ахмедович Оруджев. У 1943—1944 роках, сімнадцятирічним юнаком він, азербайджанський комсомолец, разом зі своїми ровесниками брав участь у битві при форсуванні Дніпра, звільняв села Кіровоградщини від фашистів.

ТОЙ ГАРЯЧИЙ
БЕРЕГ...

4 жовтня 1943 року. Вечоріє. Через декілька годин — бій. Непомітно плине час. Ворожі снаряди методично лягають на лівий берег, рвуть землю, підіймають фонтани дніпровської води.

Бійці батальйону гвардії старшого лейтенанта Вахотіна у бойовій готовності. Їм першим форсувати Дніпро. Бійці адивляються в темряву. Там, на правобережжі, з нетерпінням чекають визволення.

Звучить команда: «Вперед!» Треба непотімно для ворога дібратися до островів, що поблизу правого берега. Це вдається. Раптом і стрімким ударом автоматники вибили фашистів з окопів, захопили автомати, гвинтівки, кулемети, цінні документи, серед яких знайшли карту ворожих укріплень.

На початку бою був тяжко поранений командир Вахотін. Командування підрозділом взяв на себе відважний офіцер, комуніст, гвардії капітан Сотников. Вороги посилювали вогонь з усіх видів зброї, двічі атакували нас. Ряди підрозділу ріділи. Живими залишались тільки декілька воїнів. Але треба триматися. Бійці зайняли оборону, втримали острів до підходу основних сил частини. Незадовго перед цим тяжко поранило також і Сотникова. Сили залишали його.

— Хлопці, це вже все... — звернувся він до бійців. — А ви тримайтеся! Тримайтеся до світанку. Перед сходом сонця прийдуть наші.

Сотников дожив до світанку. Підкріплення підійшло і, коли прямо з човнів воїни пішли в атаку, разом з

ними поранений, знесиленний від втрати крові, пішов комуніст Сотников. Він загинув у цьому бою. П'ять героїв знайшли у ворожому окопі серед трини фашистів, яких він скопив автоматною чергою.

Героїзм і відвагу в бою проявили і воїни підрозділу, що підійшли на допомогу. В атаку їх вів гвардії лейтенант Жихарев. Десятки фашистів бійці знищили гранатами. Та все ж сили були нерівними, не вистачало патронів. Тоді сержант Кубанов, який замінив пораненого командира, наказав комсомольцеві Молодцову пробратися у розташування ворога і забрати патрони. Молодий воїн виконав наказ: приніс більше тисячі патронів. А гвардії сержант Філімонов пробрався до одного з окопів, де розташувались фашисти, знищив їх, і виніс звідти стаціонарний кулемет.

Атаки фашистів тривали. До ранку наступного дня, коли на острові підійшло підкріплення, у групі Кубанова живими залишились шість бійців, у кожного з них було по п'ять патронів, та бійці не відступили, втримали плацдарм, на якому майорів червоноий прапор.

На іншому острові, де висадилися піхотинці Миколи Зирянова, зав'язалася жорстока сутичка. Відразу перша лінія окопів ворога була взята. Вночі п'яні гітлерівці пішли у «психічну» атаку. Відбивши її, Зирянов повів бійців уперед. А як не стало патронів, бив фашистів прикладом рядовий Олексієнко. Зв'язковий Костянтин Бердников, виконавши завдання, з автоматом кинувся у гуцу бою. Автоматник Степан Вдовін побачив, що із строю вийшла вся обслуга гармати, а до неї підходять фашисти, кинувся наперейми їм, двох застрелив, решта фашистів почала тікати. Потім С. Вдовін випустив з гармати по відступаючих фашистам 12 снарядів.

Два дні йшли напружені бої на

островах північніше хутора Змитниці. Цей плацдарм дав змогу нашим частинам успішно форсувати Дніпро.

Право переправити і підняти червоноий прапор на правому березі комсомольська організація довірила комсомольцеві М. Циганкову. На дощках, видав, він неспомітно для фашистів, добрався до противажного берега, вогнем з автомата розстріляв декількох гітлерівців, і підняв червоне знамено. То був знак до штурму. За цей подвиг М. Циганкову було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

В цей час на човнах на правий берег переправився підрозділ гвардії лейтенанта Пригребова. У четвертому човні, на якому плів і Пригребов, були за ясківці Гайдай та Ілатов, автоматники Артамонов і Судаков, Дироглазов, сапер Куклін, санінструктор Михайлюченко. Коли човен був посеред Дніпра, фашисти помітили його, обстріляли. Осколкою міни пробило правий борт. Вибухова хвиля вирвала з рук бійців весла.

Пригребов вчасно закрив пробоїну плащ-накидкою, і човен втримався на воді, його несло вниз за течією. Котушка з кабелем, як і раніше, розкручувалася, а човен стрімко несся до берега, де в окопах сиділи фашисти. Помітивши автоматників, вони відкрити вогонь. Та вже було пізно. Бійці стрибали з човна у воду, добравшись до берега і відразу окупувалися.

— Ми на правому березі! За 30 метрів фашисти, — доповів командир.

— Ваше рішення? — запитали з лівого берега.

— Триматися! — була відповідь.

А через декілька хвилин на сміливців з трьох боків пішли у наступ фашисти. Їм допомагала артилерія. Але і перша і всі інші ворожі атаки були відбиті. Вранці гітлерівці підтягували свої сили.

І коли вони піднялися в атаку, Пригребов чергою з автомата примусив їх знову залегати. Але й сам упав, скошений ворожою кулею. Лише встиг промовити:

— Держіться.

І бійці трималися. Аж поки не підійшло підкріплення. А потім розпочався наступ, бої за Табурище, Куцеволівку, Деревку...

Н. ОРУДЖЕВ,
гвардії підполковник.

ЯК СПАЛАХ
ЗОРІ

У ПАВЛИШІ ВІДКРИТО ПАМ'ЯТНИК
В. О. СУХОМЛИНСЬКОМУ

Його життя — як спалах зорі. Прожив він лише п'ятдесят два роки, але прожив їх так, що ніхто і ніколи не назве їх безцінно втраченими. Зірка Василя Олександровича Сухомлиńskiego — вожака, сільського вчителя, члена-кореспондента Академії педагогічних наук СРСР, лауреата премії імені Макаренка, Героя Соціалістичної Праці — горить вогнем серед таких імен, як Ушинський, Макаренко.

Понад 22 роки керував Василь Олександрович Павлиською середньою школою, але перш за все залишався учителем. Учителем дітей і вчителем учителів.

«Хороший учитель — це, насамперед, вихователь, який запалює перед вихованцями яскраве світло розуму і людяності», — так писав він. За цим принципом і працював сам.

Його педагогічна спадщина — близько 50 книг, виданих 29 різними мовами світу, близько 30 досліджень, надрукованих у видавництвах Англії і Болгарії, Франції і Іспанії, Японії і Бразилії, у арабських країнах, сотні статей у газетах та журналах.

Земляки вшановують пам'ять видатного педагога. Напередодні Першотравневого свята у Павлиші відбувся мітинг, присвячений відкриттю пам'ятника В. О. Сухомлиніському. Вступне слово виголосив перший секретар Онуфріївського райкому КП України В. Д. Іванов. Пам'ятник відкривав секретар обкому КП України Д. С. Сиволоп. Виступають член-кореспондент Академії педагогічних наук СРСР, редактор журналу «Народное образование» М. П. Кашин, перший заступник міністра освіти УРСР І. В. Миколасенко, директор Богданівської середньої школи імені В. І. Леніна Герой Соціалістичної Праці І. Г. Ткаченко, вчителька Павлиської середньої школи В. Т. Дороган, голова колгоспу імені Комінтерну А. П. Різник, учениця 9-го класу Павлиської середньої школи Лідія Вакулєнко.

— «Я ніколи в житті не належав собі», — говорив Василь Олександрович. І цьому учив нас. Відлтий у бронзі, він відійшов всього за 300 кроків від школи. Тисячу разів ми проходили цією дорогою разом з ним. І сьогодні прийшли вклонитися світлій пам'яті любимого вчителя, світлій пам'яті людини, яка віддала серце своїм вихованцям. Він учив нас берегти, звеличувати честь і гідність, вчив над усе ставити чесну працю для людей, добре ім'я. Ми через усе життя пронесемо його заповіді, — такими словами закінчила свій виступ Лідія Вакулєнко...

До постаменту пам'ятника лягають квіти. Змінюється почесна вартя...

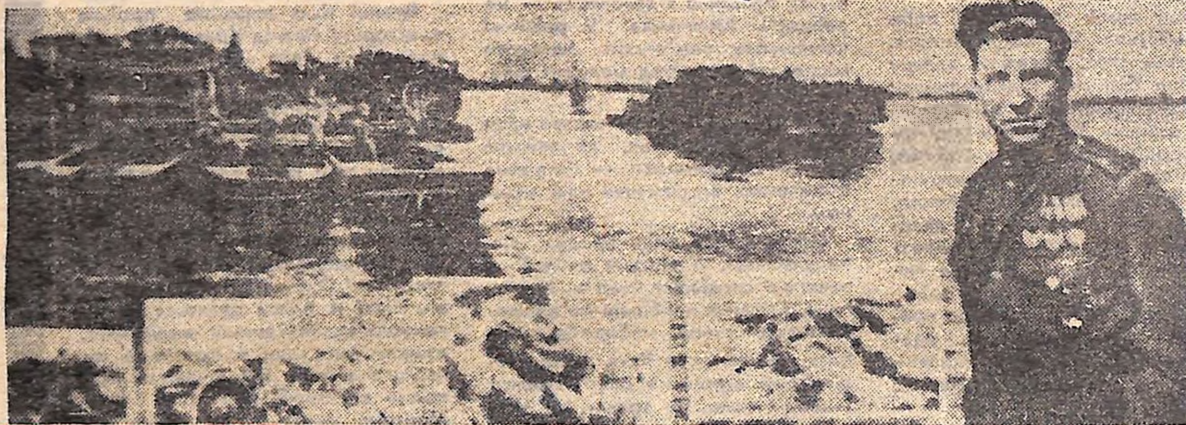
У торжествах взяли участь завідувачий відділом науки і учбових закладів обкому КП України В. І. Виблик, заступник голови обвиконкому Є. М. Чабаненко, секретар обкому ЛКСМУ А. І. Василенко.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».

снт Павлиш
Онуфріївського району.

На фото: мітинг, присвячений відкриттю пам'ятника В. О. СУХОМЛИНСЬКОМУ.

Серед тих, хто йшов в битву за Дніпро, був і Герой Радянського Союзу підполковник І. С. БУЛІАЄНКО.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ПОНЕДІЛОК, 1 ТРАВНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.45 —

Демонстрація трудових,

присвячена Міжнародному

дню солідарності трудящих

1 Травня. Трансляція з

Красної площі. Хрестатика

та площі ім. Кірова. (Кіро-

воград). 12.30 — Кольоро-

ве телебачення. «Привіт Пер-

шотравня». Святковий кон-

церт. (М). 13.00 — Прем'єра

телефільму художнього

фільму. «Віддати швартові».

(М). 15.15 — Програма

мультифільмів. (М). 16.15 —

Концерт радянської пісні.

(М). 16.45 — Програма пере-

дач. (Кіровоград). 16.50 —

Вперше на телеекрані. Ху-

дожний фільм «Варвара кра-

са — довга коса». (К). 16.10

— Кольорове телебачення.

«Інтерклуб запрошує на кон-

курс». (К). 19.05 — Виступає

Державний заслужений бу-

ковий ансамбль пісні і

танцю УРСР. (Чернігів).

19.55 — «Кіровоградщина

святкова». (Кіровоград).

20.15 — Кольорове телеба-

чення. Репортаж про святку-

вання Дня міжнародної со-

лідарності трудящих 1 Трав-

ня. (М). 21.10 — «Ласкаво

просимо». Святковий кон-

церт. По закінченні — но-

вини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.35

— Демонстрація трудових,

присвячена Міжнародному

дню солідарності трудящих

1 Травня. Трансляція з

Красної площі. Хрестатика

та площі ім. Кірова. (Кіро-

воград). 16.45 — Зарубіжні

гості Москви. (М). 17.00 —

«Вогні цирку». (М). 17.50 —

Новини. (М). 18.00 — Кольо-

рове телебачення. Прем'єра

телефільму художнього

фільму «Бумбараш». 1 се-

рія. (М). 19.00 — «Тетраль-

ні зустрічі». (М). 20.15 —

Кольорове телебачення. Ре-

портаж про святкування Дня

міжнародної солідарності

трудящих 1 Травня. (М).

21.10 — Художній фільм.

«Зірка балету». (К). 22.30 —

Інформаційна програма

«Вісті». (К). 23.00 — Кольо-

рове телебачення. «Весна

прийшла». Естрадний кон-

церт. (К).

ВІСІРОК, 2 ТРАВНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 —

Новини. (М). 9.15 — Кольо-

рове телебачення. Для дітей.

«Іграшки, що оживили». (М).

9.40 — Програма мультифіль-

мів. (М). 10.20 — Прем'єра

телефільму художнього

фільму «Вперед, гвардійці».

(М). 11.30 — Зарубіжні гості

Москви. (М). 11.45 — Кольо-

рове телебачення. «Музи-

чний міст». (М). 12.15 — Те-

левійзійний журнал «Пошук».

(М). 13.00 — Фінал кубка

СРСР з хокея. (М). 16.00

— Кольорове телебачення.

«Клуб кіноподорожей». (М).

17.00 — Бал переможців пер-

шого республіканського кон-

курсу балетних танців. (К).

18.00 — Інформаційна про-

грама «Вісті». (Київ з вклю-

ченням Кіровограда). 18.30

— Чемпіонат СРСР з футбо-

ла. «Дніпро» (Дніпропет-

ровськ) — «Локомотив» (М).

В перерві — весілля переда-

ча для дітей. (К). 20.15 —

Запрошуємо на пісню. (К).

21.15 — Кольорове телеба-

чення. Програма «Час». (М).

21.45 — Телевізійний театр

мініатор «13 стільців». (М).

22.50 — «Весна іде». Світ-

ковий естрадний огляд. (Ль-

вівград). 23.50 — Нови-

ни. (М).

СЕРЕДА, 3 ТРАВНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.30 —

Новини. (М). 9.45 — Для

школярів. «Роби з нами, ра-

ди, як ми, роби краще нас!».

(ІДР). 10.45 — Кольоро-

ве телебачення. Телеприс-

вячення до Дня перемоги.

«Традиційний збір у май-

стра Митрофанова». (М).

11.15 — Телевізійний журнал

«Візерунки». (М). 11.45 —

«Шахова школа». Клас ша-

хматистів-розрядників. (М).

12.45 — Програма документальних

фільмів. (М). 13.15 — Нови-

ни. (М). 17.00 — Телеприс-

вячення до Дня перемоги.

«Вольський офорт». (К). 17.15

— «Чарліна калаша». Виста-

ва Харківського театру ля-

люк ім. Крупської. (Хар-

ків). 18.00 — Прем'єра Оде-

ського телебачення. Теле-

фільм «Хлопчики йдуть у

капітани». (К). 18.30 —

Фільм-концерт «Музичний

рейс». (К). 19.00 — Чесне

нат СРСР з футболу. «Ди-

намо». (К) — «Діпамо».

(Мінськ). В перерві — Ін-

формаційна програма. «Ві-

сті». (К). 20.45 — «На добра-

ніч, діти!». (К). 21.00 —

Програма «Час». (М). 21.30

— Кінофестиваль, присвяче-

ний 50-річчю утворення

СРСР. Художній фільм

«Правда». (К). 22.50 — Ве-

сільні новини. (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

216030 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу ком-
сомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, від-
ділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Галіна, 2.

Наступний номер «Молодого комунара»
видає 4 травня.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.